

Asia C-470/19**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

17.6.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

High Court (Irlanti)

Ennakkoratkaisupyynnön tekemispäivä:

21.5.2019

Valittaja:

Friends of the Irish Environment Limited

Vastaaja:

Commissioner for Environmental Information

Pääasian kohde

Ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa on kyse pyynnöstä, joka koskee ympäristötiedon saatavuutta ja jossa valittaja pyysi saada tutustuttavaksi Courts Service of Irelandin (ensimmäinen muu osapuoli) hallussa olevaa tuomioistuimen asiakirja-aineistoa, joka liittyy oikeudenkäyntiin asiassa X ja Y (toinen muu osapuoli) v. An Bord Pleanála (Irlannin kaavoitusasioiden valituslautakunta) (kolmas muu osapuoli) 2013 450 JR ([2016] IEHC 134), jossa High Court (ylempi piirituomioistuin, Irlanti) oli antanut 25.2.2016 tuomion, josta ei ole valitettu.

Asian kohde ja ennakkoratkaisupyynnön oikeusperusta

Ennakkoratkaisupyynnön esitetään SEUT 267 artiklan perusteella. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pyytää tulkitsemaan ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY 2 artiklan 2 kohtaa.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sellaiseen menettelyyn, jossa on annettu lopullinen tuomio, valitusaika on päättynyt ja jossa ei ole vireillä valitusta tai uutta kannetta mutta jossa on erityistapauksissa mahdollista tehdä uusia hakemuksia, liittyvän tuomioistuimen asiakirja-aineiston tutustuttavaksi saamisen hallinnassa kyse ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta tuomiovallan käytöstä?

Kansainväliset yleissopimukset

Yleissopimus tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa (jäljempänä Århusin yleissopimus)

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY (jäljempänä direktiivi), johdanto-osan 1, 9, 11 ja 16 perustelukappale, 1 artikla, 2 artiklan 2 kohta ja 4 artikla

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (jäljempänä asetus N:o 1049/2001), 4 artiklan 2 kohta

Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (jäljempänä Århus-asetus)

Euroopan yhteisön perustamissopimus, 255 artikla

Sopimus Euroopan unionin toiminnasta, 15 artiklan 3 kohta.

Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus), 23 artiklan 1 kohdan f alakohta

Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestys, 38 artiklan 2 kohta

Tuomio 14.2.2012, Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2012:71

Julkisasiamies Sharpstonin ratkaisuehdotus Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2011:413

Tuomio 18.7.2013, Deutsche Umwelthilfe, C-515/11, EU:C:2013:523

Julkisasiamies Poiaras Maduron ratkaisuehdotus yhdistetyissä asioissa Ruotsi ym. v. API ja komissio, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2009:592

Tuomio 21.9.2010, Ruotsi ym. v. API ja komissio, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541 (jäljempänä tuomio API)

Tuomio 18.7.2017, komissio v. Breyer, C-213/15 P, EU:C:2017:563

Tuomio 19.12.2013, Fish Legal ja Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853

Tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (oikeusjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586 (jäljempänä tuomio LM)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Ympäristötiedon saatavuudesta vuosina 2007–2018 annetut asetukset (direktiivin täytäntöön panemiseksi annetut kansalliset asetukset, jäljempänä asetukset)

Tuomioistuimen virkamiehistä annettu vuoden 1926 laki (jäljempänä vuoden 1926 laki), 65 §

Vuoden 1997 tiedonvapauslaki, 6 §:n 1 momentti

Yleiskatsaus tuomioistuimen asiakirja-aineiston tutustuttavaksi saamista koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön

Kansallinen oikeuskäytäntö, joka koskee kolmansien oikeutta tutustua tuomioistuimen asiakirja-aineistoon, vaikuttaa ristiriitaiselta, eikä tuomioistuinratkaisuja ole yhtensovitettu. Oikeuskäytännössä ilmeisesti puolletaan näkemystä, jonka mukaan tuomioistuimet vastaavat tuomioistuinten asiakirja-aineiston hallinnoinnista ja asiakirja-aineisto voidaan luovuttaa kolmansille osapuolille ainoastaan tuomioistuimen määräyksellä. Yhdessä asiassa kuitenkin tunnustettiin periaate, jonka mukaan kolmansilla osapuolilla on vapaa pääsy ”asiakirjoihin, joita on jo käsitelty rajoituksetta julkisessa oikeudenkäynnissä” ja joihin ei sovelleta ilmoittamista koskevia tai muita rajoituksia.

Asiaa koskevassa oikeuskäytännössä ei ole tarkasteltu lainkaan direktiivin vaikutusta tuomioistuimen asiakirja-aineiston saatavuuteen.

Tätä alaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä viitataan tuomioistuimen asiakirja-aineiston saatavuuden hallintaan tuomiovallan käyttöön liittyvänä tehtävänä; tuomioistuinten työjärjestyksissä edellytetään, että kolmannet osapuolet hakevat tuomioistuimelta lupaa tutustua tuomioistuimen asiakirja-aineistoon, ja on laadittu käytännön ohjeita, joissa käsitellään kolmansien osapuolten oikeutta

tutustua tuomioistuimen asiakirja-aineistoon, mutta asiakirja-aineisto on tuomioistuinten hallinnassa.

Vuoden 1997 tiedonvapauslain 6 §:n 1 momentissa säädetään kuitenkin seuraavaa: ”Jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu, jokaisella on oikeus ja hänelle on [asiaa koskevan] pyynnön perusteella annettava oikeus tutustua mihin tahansa julkisen elimen hallussa olevaan asiakirja-aineistoon, ja näin annettua oikeutta nimitetään tässä laissa tutustumisoikeudeksi.”

Lisäksi kansallisen lainsäädännön mukaan menettely on mahdollista avata uudelleen sen jälkeen, kun lopullinen ratkaisu on annettu ja/tai kaikkia muutoksenhakukeinoja on käytetty. Tämä on mahdollista, joskin epätavallista, useissa rajatuissa tapauksissa, joihin kuuluu hakemus valituksen määräajan pidentämiseksi (tällaisen hakemuksen tekemiselle ei ole ehdotonta takarajaa), hakemus tuomioistuinratkaisussa väitetystä olevan virheen korjaamiseksi tai hakemus tuomioistuinratkaisun kumoamiseksi sillä perusteella, että se annettiin sääntöjenvastaisesti.

On myös syytä huomata, että hakemus tuomioistuimen asiakirja-aineistoon tutustumisesta voidaan tehdä sen jälkeen, kun asiassa on annettu lopullinen ratkaisu ja/tai kaikkia muutoksenhakukeinoja on käytetty, sovintoratkaisun täytäntöön panemiseksi tai estoppel-periaatetta tai oikeusvoimaa koskevan vaatimuksen perusteltavuuden määrittämiseksi myöhemmässä menettelyssä.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Valittaja lähetti Courts Service of Irelandille 9.7.2016 päivätyn kirjeen, jossa hän pyysi jäljennöksiä kannevaatimuksista, valaehdoista todistuksista / todistuskappaleista, kirjallisista huomautuksista ja annetuista määräyksistä, jotka liittyvät toisen ja kolmannen muun osapuolen väliseen menettelyyn High Courtissa. Pyyntö esitettiin Århusin yleissopimuksen, direktiivin ja asetusten nojalla.
- 2 Valittaja sai 13.7.2016 pyyntöönsä vastauksen, jossa todettiin, että tarkasteltuaan asetuksia Courts Service katsoi, etteivät asetukset koskeneet tuomioistuimen menettelyssä toimitettuja asiakirjoja ja että tällaisiin asiakirjoihin voivat tutustua vain menettelyn osapuolet ja niiden oikeudelliset edustajat.
- 3 Valittaja ilmoitti 18.7.2016 Courts Servicelle haluavansa, että asiassa suoritetaan sisäinen tutkinta. Koska valittaja ei saanut vastausta kuukauden kuluessa, kuten asetuksissa edellytetään, tätä pidettiin pyynnön epäämisenä, mikä antoi valittajalle oikeuden tehdä valituksen vastapuolelle.
- 4 Valittaja toimitti 15.9.2016 päivätyn valituksensa vastapuolelle, jonka vastapuoli ilmoitti vastaanottaneensa 16.9.2016.

- 5 Vastapuoli totesi 31.7.2017 tekemässään päätöksessä, että Court Service pitää hallussaan päättyneiden menettelyjen asiakirja-aineistoja ja toimii samanaikaisesti tuomiovallan käyttäjänä ja että toimiessaan tällaisessa ominaisuudessa Court Service ei ollut asetusten 3 §:n 1 momentissa tarkoitettu viranomainen. Näin ollen Commissioner for Environmental Information ei ollut toimivaltainen tutkimaan ympäristötiedon saatavuutta koskevasta pyynnöstä tehtyä Courts Servicen päätöstä.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 6 Valittaja väittää, että vastapuoli teki virheen, kun se ei tulkinnut direktiivissä tarkoitettua tuomiovallan käsitettä itsenäisesti ja kun se tukeutui lähes täysin siihen, ettei vuoden 1926 lain 65 §:n 3 momentissa yksilöidä ajankohtaa, jona tutustuttavaksi pyydettyjä asiakirjoja koskeva Courts Servicen hallinta päättyy. Vastapuolen mukaan se, ettei vuoden 1926 laissa yksilöidä ajankohtaa, jona asiakirjoja koskeva tuomioistuinten hallinta päättyy, tarkoittaa, että Courts Service käyttää ”tuomiovaltaa” näiden asiakirjojen osalta käytännössä pysyvästi. Valittajan mukaan yksinkertaistettuna vastapuoli keskittyi lähestymistavassaan a) esittämään, että tuomiossa Flachglas Torgau unionin tuomioistuin oli tarkastellut kansallista lainsäädäntöä yksilöidäkseen ministeriölle kyseisessä tapauksessa annetut tehtävät, b) yksilöimään ne kansalliset säännökset, joissa säädetään Court Servicen toimivallasta käsiteltävässä asiassa, c) esittämään, ettei kyseisissä kansallisissa säännöksissä säädetä lainkaan menettelyn päättymisen jälkeisen asiakirjoja koskevan Court Servicen hallinnan ajallisesta ulottuvuudesta, ja d) viittaamatta tarkemmin direktiivin tarkoituksiin ratkaisemaan tämän monitulkintaisuuden tavalla, joka on täysin ristiriidassa direktiivin tarkoitusten ja unionin tuomioistuimen tuomiossa Flachglas Torgau esittämien nimenomaisten toteamusten kanssa.
- 7 Tuomion Flachglas Torgau mukaan direktiivin 2 artiklan 2 kohtaa on kuitenkin tulkittava funktionaalisesti. Vastatessaan ensimmäisen kysymyksen c kohtaan tuomiossa Flachglas Torgau unionin tuomioistuin totesi, että kun lainsäädäntömenettely on päätynyt, samalla päättyy myös lainsäädäntövallan käyttöä koskevan poikkeuksen peruste ja tiedot on luovutettava, jollei direktiivin 4 artiklassa säädetystä poikkeuksista muuta johdu.
- 8 Direktiiviä on tulkittava laajasti, kun otetaan huomioon sen johdanto-osan 1, 9, 11 ja 16 perustelukappale ja 1 artikla.
- 9 Lisäksi julkisasiamies Sharpston totesi ratkaisuehdotuksessaan Flachglas Torgau (32 kohta), että epäselvässä tapauksessa ”direktiiviä olisi näin ollen tulkittava siten, että edistetään avoimuutta ja tiedon saantia”.
- 10 Lisäksi tuomiovallan käsitettä olisi tulkittava funktionaalisesti samalla tavalla kuin lainsäädäntövallan käsitettä tulkittiin tuomiossa Flachglas Torgau. Etenkin on huomattava, että kuten tuomiossa Flachglas Torgau siinä kyseessä olleen lainsäädäntövallan osalta, direktiivin 2 artiklan 2 kohdan vaikutukset lakkaavat,

kun menettely on päättynyt. Julkisasiamies Sharpston totesi ratkaisuehdotuksessaan Flachglas Torgau (55 kohta), että vaikka on asianmukaista, että tuomarikollegio käsittelee asiaa suljetuin ovin, ”päätöksen perustelut sekä huomioon otetut todisteet ja argumentit on kuitenkin julkistettava”. Ehdottaessaan lainsäädäntövallan käytön käsitettä koskevaa ratkaisuaan asiassa Flachglas Torgau julkisasiamies Sharpston sovelsi tuomiovallan käyttöä koskevia perusteita lainsäädäntövallan käyttöön.

- 11 Asiassa Deutsche Umwelthilfe oli kyse siitä, voiko lainsäädäntövallan käytön käsite ulottua koskemaan lainsäädäntömenettelyn kuluessa elintä, jonka tehtävänä oli asetusten laatiminen. Mainitussa asiassa antamassaan tuomiossa (22 kohta) unionin tuomioistuin katsoi, että direktiivin 2 artiklan 2 kohtaan sisältyvällä valinnaisella poikkeuksella ”ei voida tulkita olevan laajempia vaikutuksia kuin mikä on välttämätöntä niiden etujen suojaamiseksi, jotka sillä pyritään takaamaan, ja siinä säädettyjen poikkeusten soveltamisala on määriteltävä mainitun direktiivin tavoitteet huomioon ottaen”. Unionin tuomioistuin myös totesi, että poikkeuksen perusteena oli varmistaa lakien antamismenettelyn moitteeton kulku ja että tämän on (28 kohta) johdettava ”suppeaan tulkintaan, jonka mukaan direktiivin 2003/4 2 artiklan 2 alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke koskee vain menettelyjä, jotka voivat johtaa lain tai vastaavantasaisen normin antamiseen”.
- 12 Unionin tuomioistuin päätteli, että lainsäädäntövallan käyttäjinä toimivien elinten suojaa ei sovelleta lainkaan lainsäädäntöelimeen, jonka tehtävänä on asetusten laatiminen, koska kyseinen elin ei osallistunut lainsäädäntömenettelyyn direktiivissä säädettyllä tavalla, koska (29 kohta) ”lainsäädäntömenettelyn erityisluonne ja sille ominaiset piirteet ovat nimittäin ne tekijät, joilla oikeutetaan lainsäädäntövaltaa käyttäen annettujen säädösten erityisjärjestelmä suhteessa tiedonsaanti-oikeuteen, sellaisena kuin mainittu oikeus vahvistetaan Århusin yleissopimuksessa ja direktiivissä 2003/4”.
- 13 Tuomiossa API oli kyse siitä, että komissio kieltäytyi antamasta tutustuttavaksi tiettyjen meneillään olevien ja päättyneiden tuomioistuinmenettelyjen yhteydessä esittämiään kirjelmää asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan nojalla, jossa säädetään seuraavaa: ”Toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojaa – –.” Tästä toisesta ryhmästä unionin tuomioistuin totesi (tuomion 131 kohdassa), ettei tätä perustelua voida soveltaa päättyneisiin menettelyihin, koska ”ei ole enää syytä olettaa, että tietojen ilmaiseminen kirjelmistä vahingoittaisi unionin tuomioistuimen tuomiovallan käyttöä, koska tuomiovallan käyttö on menettelyn päättymisen jälkeen lakannut” (ks. myös julkisasiamies Póiaras Maduron samassa asiassa esittämän ratkaisuehdotuksen 31 kohta). Tuomio komissio v. Breyer vahvistaa yksiselitteisesti tuomiossa API esitetyt periaatteet.
- 14 Århus-asetusta sovelletaan myös Euroopan unionin tuomioistuimeen, ja pääasian oikeudenkäynnissä pidetyssä istunnossa todettiin, että koska vastapuolen kirjallisissa huomautuksissa ei viitattu Århus-asetuksen vaikutukseen asetuksen

N:o 1049/2001 tarkastelun yhteydessä, ne eivät kuvastaneet oikein unionin toimielinten asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeudellista asemaa unionin oikeusjärjestyksessä.

- 15 Valittaja katsoo lisäksi, että vuoden 1926 lain 65 §:ää voidaan tulkita yhdenmukaisesti tuomion Flachglas Torgau kanssa, koska siinä ei säädetä asiakirjoja koskevan tuomioistuimen hallinnan ajallisesta ulottuvuudesta. Ellei näin ole, sitä on jätettävä soveltamatta (tuomio 4.12.2018, The Minister for Justice and Equality and Commissioner of the Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979).
- 16 Vastapuoli puolestaan katsoo myös, että tuomiovallan käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite. Sen mukaan on kuitenkin tarpeen ottaa huomioon kansallisessa lainsäädännössä määritetty merkityksellinen ”oikeus- ja perustuslakijärjestelmä” sen määrittämiseksi, kuuluuko kyseessä oleva toiminta unionin oikeuden mukaisen tuomiovallan itsenäisen käsitteen piiriin (ks. julkisasiamies Sharpstonin ratkaisuehdotus Flachglas Torgau, 62 kohta ja tuomio Fish Legal ja Shirley, 48 kohta).
- 17 Århusin yleissopimuksen soveltamisohjeen mukaan viranomaisen määritelmä ei koske elimiä tai laitoksia silloin, kun ne toimivat tuomiovallan käyttäjinä. Vaikka soveltamisohje ei olekaan sitova, sitä voidaan pitää selittävänä asiakirjana (tuomio Fish Legal ja Shirley, 38 kohta).
- 18 Unionin oikeudessa sen hallinta, joka koskee tuomioistuimen asiakirja-aineiston tutustuttavaksi saamista lopullisen ratkaisun antamisen ja kaikkien muutoksenhakukeinojen käyttämisen jälkeen, tunnustetaan tuomiovallan käyttämiseksi. Kuten tuomiossa API todettiin, Euroopan unionin tuomioistuin ei kuulu toimielimiin, joihin EY 255 artiklan mukaan sovelletaan avoimuusvelvoitteita, ”juuri sen tuomiovallan luonteen vuoksi, jota sen on – – käytettävä” (82 kohta).
- 19 Oikeutta tutustua asiakirjoihin sovelletaan nykyisin unionin tuomioistuimiin SEUT 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti vain ”niiden hoitaessa hallinnollisia tehtäviä”.
- 20 Yleisen tietosuojasetuksen 23 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että rekisterinpitäjään tai henkilötietojen käsittelijään sovellettavassa unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan lainsäädäntötoimenpiteellä rajoittaa kyseisessä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa, ”jos kyseisessä rajoituksessa noudatetaan keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide, jotta voidaan taata – – f) oikeudellisen riippumattomuuden ja oikeudellisten menettelyjen suojele”.
- 21 Kuten tuomiossa komissio v. Breyer (45 kohta) todettiin, ”Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja unionin tuomioistuinten työjärjestyksissä ei

- määrätä kolmansien oikeudesta tutustua tuomioistuinkäsittelyssä toimitettuihin kirjelmiin”.
- 22 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”mikään yksityinen tai julkinen taho, joka ei ole asianosainen, ei voi tutustua asiaa koskevaan asiakirja-aineistoon, jollei unionin yleisen tuomioistuimen presidentti nimenomaisesti anna siihen lupaa asianosaisia kuultuaan”.
- 23 Vaikka Århus-asetusta sovelletaan Euroopan unionin tuomioistuimeen, soveltaminen rajoittuu siihen, mitä SEUT 15 artiklan 3 kohdassa määrätään, sikäli kuin Århus-asetusta sovelletaan Euroopan unionin tuomioistuimeen ainoastaan sen hallinnollisten tehtävien osalta.
- 24 Vastapuoli vetoaa myös unionin oikeuteen sisältyvään tuomioistuinten riippumattomuuden käsitteeseen. Tuomiossa LM (63 kohta) unionin tuomioistuin viittaa riippumattomuuden ”ulkoiseksi” kuvaamaansa osatekijään, joka edellyttää, että asianomainen elin ”huolehtii tehtävistään itsenäisesti” ja ”olematta missään hierarkkisessa tai alisteisessa suhteessa mihinkään tahoon ja ottamatta vastaan määräyksiä tai ohjeita miltään taholta, ja se on siis suojattu sellaisilta ulkoisilta toimenpiteiltä tai painostuksilta, jotka voivat vaarantaa sen jäsenten päätöksenteon riippumattomuuden ja vaikuttaa heidän ratkaisuihinsa”.
- 25 Ratkaisuehdotuksessaan Flachglas Torgau julkisasiamies Sharpston erottaa lainsäädäntö- tai tuomiovallan toiminnallisen ja rakenteellisen käytön.
- 26 Samassa asiassa antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin katsoi (49 kohta), että käsitettä ”elimet tai laitokset silloin kun ne toimivat – – lainsäädäntövallan käyttäjinä” on ”tulkittava funktionaalisesti”. Tämä tarkoitti sitä, että vaikka tuomiossa Flachglas Torgau tarkastellut ministeriöt eivät toimineet rakenteellisesti lainsäädäntövallan käyttäjinä, niillä oli oikeus hyötyä poikkeuksesta toimiessaan funktionaalisesti lainsäädäntövallan käyttäjinä. Unionin tuomioistuin katsoi näin ollen, että ministeriöiden voidaan katsoa toimivan lainsäädäntövallan käyttäjinä ”silloin kun ne osallistuvat lainsäädäntömenettelyyn” (51 kohta). Toisin sanoen poikkeus koski lainsäädäntövallan tosiasiallista käyttöä.
- 27 Sitä vastoin lainsäädäntövaltaa rakenteellisesti käyttävästä elimestä julkisasiamies Sharpston totesi ratkaisuehdotuksessaan Flachglas Torgau, ettei sen toiminnan pitämistä lainsäädäntövallan käyttämisenä pitäisi rajoittaa ajallisesti. Julkisasiamies Sharpston totesi tältä osin (73 kohdassa) seuraavaa: ”Mainitsen tällaisten elinten tilanteen vastakohtaksi sellaisten elinten tilanteen, jotka rakenteellisen määritelmän mukaan ovat osa varsinaista lainsäädäntövallan käyttäjiä. Lainsäädäntöä hyväksyttäessä ja jo hyväksytyyn lainsäädännön yhteydessä lainsäädäntövallan käyttäjän osan muodostavat elimet toimivat yksinomaan lainsäädäntövallan käyttäjinä. Niiden tässä ominaisuudessa harjoittamalla toiminnalla ei ole ajallista alkua eikä loppua. Mahdollisuutta jättää ne direktiivissä tarkoitettun ’viranomaisten’ määritelmän soveltamisalan ulkopuolelle ei näin ollen ole rajoitettu ajallisesti.”

- 28 Unionin tuomioistuin ei käsitellyt tätä julkisasiamiehen toteamusta. Mainittu toteamus viittaa kuitenkin siihen, että kun elin toimii rakenteellisesti tuomiovallan käyttäjänä, direktiivin 2 artiklan 2 kohdan soveltamista ei rajoiteta ajallisesti.
- 29 Kun tarkastellaan valittajan väitteitä tarpeesta tulkita direktiiviä laajasti, vastapuolen mukaan direktiivin tavoitteeseen voidaan pyrkiä ainoastaan sen aineellisella soveltamisalalla, johon eivät kuulu tuomiovaltaa käyttäen harjoitetut toiminnot.
- 30 Vastapuoli väittää, että valittajan lähestymistavassa ei oteta huomioon direktiivin 2 artiklan 2 kohtaan sisältyvän tuomiovallan käyttöä koskevan poikkeuksen tarkoitusta eikä etenkin tuomioistuinmenettelyjen moitteetonta kulkua.

Ennakkoratkaisupyynnön perustelut tiivistettynä

- 31 Käsiteltävässä asiassa riidanalaista on se, toimiiko Court Service of Ireland pitäessään hallussaan tuomioistuinten asiakirja-aineistoja direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tuomiovallan käyttäjänä sen jälkeen, kun asiassa on annettu lopullinen ratkaisu ja kaikkia muutoksenhakukeinoja on käytetty. Sikäli kuin on havaittavissa, Euroopan unionin tuomioistuin tai muiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet eivät ole toistaiseksi käsitelleet tätä kysymystä.